

zvesti

ročník 28 / 02 / 2024

Občasník cirkevného zboru ECAV
na Slovensku Liptovský Mikuláš

K Pamiatke zosnulých
Cesta cirkevného zboru na dolnú zem
Zo života zboru

str. 5
str. 6 – 8
str. 16 – 21

Úvodník

Október je plný výnimočných vecí. Najprv si pripomínáme postavenie nášho chrámu v Liptovskom Mikuláši, hneď nasledujúcu nedeľu postavenie chrámu v Ondrašovej. Posledný októbrový deň poďakujeme za modlitebňu v Okoličnom. Poďakujeme Bohu za posvätné miesta, kde sa stíšime, na chvíľu započúvame, aby sme si Božím slovom naplnili srdcia. Niekedy si do chrámu prinesieme množstvo otázok, niekedy množstvo prosieb, aby sme život a poslanie zvládli. Inokedy len tak do ticha vyrozprávame modlitbu vďaky.

Potom neskôr prinesieme svoje dary. Poďakujeme za úrodu. Nielen za ovocie stromov a pôdy. Ale aj za našu službu a poslanie. Vtedy je všetko farebné a voňavé dané zo štedrej ruky Boha. Ďalej popremýšľame nad svojou vierou. Prejdeme si pamiatku reformácie, aby sme nielen boli hrdí na vieru predkov, ale aby sme aj boli odvážni! Vyznať, v čo veríme, zna-

mená obeť Božieho Syna. Ako veľmi túžime, aby z nášho života bolo vyrozprávané evanjelium. O tom, čo všetko Boh kvôli nám urobil, aby nám dal do nášho neistého sveta jedinu a pravú nádej.

Pomaly tento výnimočný mesiac zakončíme tým, že pripravíme hroby svojich milovaných a zaspomíname. Ak sú rany čerstvé, bude to smutná spomienka. Keď už čas vyliečil bolesť, v našom spomínaní bude vďačnosť za lásku, za poznanie, za dary, ktoré sme dostali od najbližších. Trochu sa aj zamyslime, čo nechávame na Božom svete. V čom za Kristom kráčame, a v čom, naopak, zaostávame. Takýto bohatý je október! Mesiac, v ktorom je veľa posolstiev pre náš duchovný svet. Nech sme vždy požehnaní, aby sme si ľudí, vzťahy a veci dokázali vážiť.

Marián Bochnička,
zborový farár

K pamiatke zosnulých

*Veleba ticha nad nami.
Hľadáme slová, túžime porozprávať
sa s vami, milovaní.
Zanechali ste nás v smútočnom závoji
a v spomínaní...
Na chvíľu lásky, teplo domova,
na všetko pekné, čo prežili sme s vami.
Na vaše hroby padá slza vďaky
nesená tichými modlitbami.
Zem zobrala si spáť,
čo svojou miazgou, potom živila.
V nej rastie semä lásky a zreje klas
nádeje znovuvzkriesenia.
V súzvuku zvonov pri vašich hroboch
pokojne stojíme a Pána Boha
o váš pokoj prosíme.
So slzou aj nádej steká po líci –
veď láska predsa hrobom nekončí.*

Elena Botková

Na okraj k Pamiatke reformácie

Jeden z reformačných princípov bol a je Sola fide – Jedine viera. Ako by sme zadefinovali pojem viery? Samozrejme, s orientáciou na Boha, lebo ľudia dnes veria kadekomu a kadečomu. Môžeme vysloviť rôzne odpovede v tom správnom zamierení a budeme poznávať jej hlboký obsah. Viera je dôvera. Viera považuje niekoho resp. niečo za spoľahlivé. Viera znamená dúfať v Boha, mať bázeň pred Bohom. Viera sa spolieha na Božie milosrdenstvo. Viera znamená odovzdať sa Bohu, nech sa deje, čo sa deje. Viera znamená byť presvedčený o skutočnosti Božích prejavov a Božej moci. Viera znamená spoliehať sa na Božiu pravdu v očakávaní na naplnenie Božích zaslúbení v Ježišovi Kristovi a spôsob, akým poznávame Boha. Viera, to je osobná cesta života, ktorú určuje Boh.

Čo je teda viera?

Podľa Písma svätého je Boží dar. Autor Listu Židom 11, 1 napísal: „Viera je zaiste podstatou toho, čoho sa nádejame a dôvodom toho, čo nevidíme.“

Vierou prijímame tajomstvá. Čítajme k tomu 1M 1, 1 – 31. „Vierou chápeme, že veky povstali slovom Božím, aby – čo je viditeľné – nepovstalo z viditeľného.“ Žid 11, 3

Viera má následky. Čítajme k tomu 1M 4, 1 – 16. „Vierou priniesol Ábel hodnotnejšiu obeť Bohu ako Kain. Ňou si získal vysvedčenie, že je spravodlivý, keď sa sám Boh priznal k Jeho darom, a ňou hovorí, aj keď je mŕtvý.“ Žid 11, 4

Vierou získavame priazeň u Boha. „Bez viery však nie je možné páčiť sa Bohu. Lebo ten, kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a odplatí sa tým, ktorí Ho hľadajú.“ Žid 11, 6

Viera sa dočká odmeny. Čítajme k tomu 1M 8, 1 – 22. „Vierou Nóach, prijímúc od

Boha znamenie o tom, čo ešte nebolo vidieť, s bážňou postavil koráb na záchranu svojej rodiny. Touto vierou odsúdil svet a stal sa dedičom spravodlivosti z viery.“ Žid 11, 7

Viera je sprievodcom života. Čítajme k tomu 1M 12, 1 – 9. „Vierou poslúchol Abrahám, keď ho Boh povolal, aby sa vysťahoval na miesto, ktoré ma prijať ako dedičstvo. Vysťahoval sa, a nevedel, kam ide.“ Žid 11, 8

Viera je šanca pre každého. Čítajme k tomu J 3, 1 – 15. „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezhynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ J 3, 16

Viera zachraňuje. Čítajme k tomu L 7, 36 – 50. On však povedal žene: Viera tvoja ťa zachránila. Choď v pokoji!“ L 7, 50

Opakom viery je nevera. Nevera už teraz spôsobuje odsúdenie. Čítajme k tomu J 3, 17 – 21. „Kto verí v Neho, nebude súdený. Kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno jednorodeného Syna Božieho.“ J 3, 18

Viera je vstupenkou do Božieho kráľovstva. Čítajme k tomu Mt 8, 5 – 13. „Hovorím vám, že mnohí prídu od východu a od západu a budú stolovať s Abrahámom, Izákom a Jákobom v kráľovstve nebeskom, ale synovia kráľovstva budú vyhodení do tmy; tam bude plač a škripanie zubov.“ Mt 8, 11 – 12

Keď teda vždy s radosťou svätíme Pamiatku reformácie, vnímajme to veľké bohatstvo Písma svätého v spojitosti s vierou. Ona je jediným základom nášho života. Bez nej padáme, ňou žijeme!

Vladimír Ferenčík
námestný farár

Obsah

- **strana 2**
Úvodník
- **strana 3**
Na okraj k Pamiatke reformácie
- **strana 4**
Vzácná služba našim najstarším
- **strana 5**
K Pamiatke zosnulých
- **strana 6 – 8**
Cesta cirkevného zboru
Liptovský Mikuláš na dolnú zem
- **strana 9 – 10**
Pašie podľa sv. Matúša
- **strana 11**
Tvoje slovo je pravda
- **strana 11**
Volby v cirkevnom zbore
- **strana 12 – 13**
Pre deti
- **strana 14**
Konfirmácia
- **strana 15**
Miesto trnia vzrastie cyprus...
- **strana 16 – 21**
Zo života zboru
- **strana 21**
Oznam
- **strana 22**
Tranoscius
- **strana 23**
Z našich matrík
Plánované podujatia
- **strana 24**
Vykonané práce
Príbeh

Vzácná služba našim najstarším

Dlho sme sa o tom rozprávali a rovnako dlho sme to plánovali. Každú druhú stredu po hodine náboženstva na našom evanjelickom gymnáziu pokračujem na služby Božie do zariadenia pre seniorov Golden Age v Liptovskej Ondrašovej. Vždy som žiakom povedal niekoľko zážitkov a skúseností so „starkými“.

Myslím, že už v októbri sa začala pravidelne opakovať otázka: „A kedy môžeme ísť s vami?“ A tak sa to konečne podarilo. V stredu, 17. apríla 2024 študenti 1. A5 so mnou navštívili spomínaný domov dôchodcov, kde sme pripravili pre klientov zariadenia netradičné bohoslužby. Poslúžili sme piatimi piesňami, slovami evanjelia, zazneli modlitby, básne a kážeň. Predstavili sme školu a v rozhovoroch sme sa dozvedeli viac o živote „starkých“. Chlapci všetkým odovzdali kvietok, ktorý potešil každé srdiečko.

Osobitnou skúsenosťou bola praktická služba, keďže všetci sociálni pracovníci boli na školení. Úloha doviezť či odpre-

vadiť seniorov z izieb do spoločenskej miestnosti pripadla nám. Študenti sa tejto úlohy s nadšením zhostili, ako dokumentujú fotografie. Vybavení zoznamom mien, čísel izieb a poschodí ju zvládli na výbornú. Obohatení mnohými podnetmi na premýšľanie a s vďačným srdcom za

výnimočné chvíle sme sa vrátili do školy. Verím, že sme otvorili kapitolu peknej tradície prepájania generácií.

Jozef Havrila ml.,
námestný farár

K Pamiatke zosnulých

Tieto jesenné dni môžu na nás pôsobiť melancholicky, ale zároveň prinášajú jedinečnú atmosféru pekného ročného obdobia s množstvom nádherných farieb a scenérií. Do rámca týchto dní patrí aj spomienka na zosnulých. Uctievanie pamiatky zosnulých nebolo ničím cudzím ani pre našich predkov v predkresťanskom období. Slovania si pripomínali svojich zosnulých niekoľkokrát v roku. Aj začiatkom novembra. Mali zvyk prinášať jedlo a pitie na mohyly, čím pozývali svojich predkov, aby s nimi hodovali.

Obdobie konca hospodárskeho roka malo svoj význam aj pre Keltov. Práve v tomto období slávili tzv. Samhain, ktorým sa končil jeden rok a začínal ďalší rok. Pre Keltov to boli dni, kedy oslavovali koniec leta a príchod zimy. Tento čas bol považovaný za akési bezvládie, počas ktorého mohli svoju moc prejavovať čarodějnice či strašidlá. Ľudia si vytvárali z tekvic svietniky alebo sa maskovali, aby sa im ubránili. Kelti verili, že počas tohto obdobia sa duše mŕtvych vydávajú do sveta živých. Pozostatky týchto zvykov vidíme aj dnes v tzv. Halloweene. Ponúka niečo, čo oslavuje smrť a zdôrazňuje strach. Sviatok spojený s okultizmom a oslavou diabla. Nechajme iným, nech rozhodnú, či jeho pôvod je v Amerike, alebo ho do Ameriky priniesli írski a škótski prisťahovalci. Faktom zostáva, že je pohanským kultom a nemá nič spoločné s pamiatkou zosnulých.

Kresťania si uvedomovali význam pripomínania si zosnulých. Tradícia pripomínania si všetkých svätcov začala v 4. storočí. Na začiatku to bola spomienka na tých, ktorí položili svoj život za kresťanskú vieru. Prvé slávenie v Ríme sa odohralo 13.

mája 609. Pápež Bonifác IV. v ten deň zasvätil pôvodne pohanský chrám Panteón Preblahoslavenej Panne Márie a všetkým svätým mučeníkom. Neskôr v r. 731 pápež Gregor III. nechal v Chráme svätého Petra v Ríme postaviť kaplnku venovanú všetkým apoštolom, mučeníkom a spravodlivým. Zároveň zmenil pôvodný dátum na 1. novembra. V tom čase však sviatok nezahrňoval všetkých kresťanov, ale bol venovaný len mučeníkom a kresťanom, ktorí boli pochovaní v rímskych katakombách. Rozšírenie sviatku na všetkých kresťanov sa udialo za pápeža Gregora IV. v r. 844.

Príbeh sviatku Dušičiek sa v tom čase ešte len formoval. Korene tohto sviatku nájdeme za múrmi benediktínskeho kláštora v Cluny. Tunajší opát Odilo v r. 998 rozhodol, aby sa 1. novembra rozdávali almužny a nariadil, aby v tento deň zvonili zvony a spievali sa žalmy. To všetko sa malo vykonať pre dobro duší zosnulých kresťanov. Nasledujúci deň sa slúžila zádušná svätá omša. Postupne si rehoľníci v západnej Európe pripomínali významných predstaviteľov svojich rádov. V priebehu nasledujúcich storočí sa tento zvyk rozšíril medzi kresťanmi a pápež Urban IV. v 14. storočí vyhlásil tento deň za sviatok.

My evanjelici nesvätime Sviatok všetkých svätých ani Dušičky. Nemodlíme sa k svätým, ale k trojjedinému Bohu. 2. novembra si opäť pripomenuli pamiatku našich zosnulých. Prichádzali sme k ich hrobom a spomínali na nich. A na to, čo pre nás v živote znamenali. V dávnej minulosti nebolo navštevovanie cintorína bežnou záležitosťou pre množstvo práce, ktorú ľudia museli vykonať. Koncom októbra však navštevovali ženy cintoríny, aby upravili

hroby svojich zosnulých a obložili ich vetvičkami čeciny. V medzivojnovom období sa rozšíril zvyk kladenia čecinových venčov na drevené náhrobné kríže. V priebehu 20. storočia sa rozšírilo nám známe zapalovanie sviečok na hrobom. Korene tohto zvyku siahajú pravdepodobne do 16. až 17. storočia. V niektorých slovenských dedinách sa vraj sviečky zapalovali už po 1. svetovej vojne, no vo viacerých častiach Slovenska sa tento zvyk udomácnil až po r. 1945.

Nech je pre nás spomienka na našich zosnulých vzácna. Nie opradená všelijakými pohanskými ľudovými zvykmi. Naša spomienka na nich je spojená s myšlienkou pomínutelnosti, ale zároveň aj s nádejou na večnosť, ktorú nám pripravil náš nebeský Otec vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi.

Ak sme išli k hrobom našich milých, vzali sme so sebou kvet. Nemal by byť umelý, ale skôr sušený alebo najlepšie živý, nech je symbolom života. Možno sme zapálili aj sviecu. Nie aby zosnulým svietila na cestu do očistca, ten nie je biblický, ale aby nám jej svetlo symbolizovalo Pána Ježiša, ktorý je svetlom sveta a tú výsadu dal aj nám. Aj to svetlo sviece nech je vždy skutočné, živé.

A napokon, nezabúdajme! Ak každoročne svätime sviatok Pamiatky zosnulých, prichádzajme aj k službám Božím, pravidelne, do spoločenstva zboru, k modlitbám a spevu, k slovu Božiemu, aby sme sa vo viere povzbudili a spoločne v nádeji hľadeli k obzorom večnosti.

Vladimír Ferenčík
námestný farár

Cesta cirkevného zboru Liptovský Mikuláš na dolnú zem

8. mája 2024 plní očakávaní sme v autobuse zaujali svoje miesta a vydali sa na dlhú cestu do Pivnice v Srbsku. Vo Zvolene k nám pristúpili členovia cirkevného zboru Podlužany. Pán farár Jožko Havrila všetkým pripomenul, pri akej príležitosti sme dostali pozvanie od našich krajanov v srbskej Vojvodine a aký bohatý program nás čaká. V podvečerných hodinách sme pricestovali do cieľa nášho putovania. Privítali nás milí, úprimní ľudia, dnes už priatelia. Po krátkom oddychu a občerstvení čakal členov nášho zborového spevokolu a spevokolu z Pivnice prvý spoločný nácvik pred slávnostnými službami Božími v nasledujúci deň. Ucho profesionálov aj poslucháčov bolo potešené, lebo spev znel lubozvučne. Spoločná večera sa niesla vo veľmi príjemnej domácej atmosfére a sarma, miestna špecialita, chutila výborne. S istou dávkou vzrušenia sme sa po večeri ubytovali u našich hostiteľov. Prijemný večer v rodinách sme ukončili pred polnocou. Ranný budičiek bol veľmi milý, kohútí spev mnohým z nás pripomenul detstvo. O 9:00 slávnostne, na tele aj na duši, sme vstúpili do evanjelického chrámu v Pivnici, kde sa konali Slávnostné služby Božie pri príležitosti 200. výročia polozenia základného kameňa kostola. Služby Božie pripravil zborový farár Ján Záhorec. Biskup Slovenskej evanjelickej a.v. cirkvi v Srbsku (SEAVC) Jaroslav Javorník poslážil kázňou slova Božieho a slávnostným príhovorom smeroval poslucháčov zo sveta náboženstva do sveta viery.

Krojovaní mladí ľudia Kuzmányho hymnickou piesňou Kto za pravdu horí nejednému z nás vyčarili úsmev na tvári, radosť v srdci a možno aj slzu v oku. Čisté tóny tu zneli celé štyri dni, a nielen v chráme Božom. Na slávnostnom obede, kam sme boli všetci úprimne pozvaní, doznievali v nás slovo Božie, história a tešili sme sa zo vzájomnej prítomnosti.

Popoludní sme sa opäť stretli v pivnickom modrom kostolíku, kde vystúpili predstavitelia a členovia cirkevných zborov v neformálnej debata a zazneli piesne zmiešaného spevokolu. Podvečer sme sa zišli, ako jedna veľká rodina pri spoločnom stole. Prijemná hudba, spev slovenských ľudových piesní, výborné jedlo a úprimní hostitelia.

V piatok ráno sme vycestovali do Chorvátska, do pohraničného mestečka Ilok na brehu Dunaja. Celým týmto pu-

tovaním nás sprevádzal pán farár Ján Záhorec. V Iloku nás privítal zborový farár Dušan Saják s manželkou, ostatní členovia slovenského cirkevného zboru a domáci psík. Poslúžili sme piesňami v krásnom zrekonštruovanom kostole. Po krátkom príjemnom posezení na fare sme absolvovali prehliadku mesta, Ilockého múzea, parku, Ilockého hradu s katedrálou, kde sa rozozvučali krásne tóny dvoch piesní nášho zborového spevokolu – Haleluja, celý vesmír spieva a Pred Tebou klakáme. Ilocké pivnice sú symbolom zachovania chorvátskej vinárskej tradície, z ktorej sme aj my v príjemnom prostredí mohli ochutnať.

Na spiatocnej ceste sme navštívili hlavné mesto autonómneho kraja Vojvodina – Nový Sad. Je druhým najväčším mestom v Srbsku. Prijali sme pozvanie od pani Dušanky Petrakovej, predsedníčky Ná-

rodnostnej rady slovenskej národnostnej menšiny, ktorá nám porozprávala o aktívnej činnosti NR s cieľom posilniť slovenskú komunitu v Srbsku. Našli sme si chvíľku na krátku prehliadku historického centra mesta – Námestia slobody. V najvyššom svätostánku vo Vojvodine – v Kostole Mena Panny Márie práve prebiehala svätá omša, tak tu hlasy našich spevákov nezazneli. Petrovaradínska pevnosť je hlavnou dominantou Nového Sadu. Nepodarilo sa nám ju navštíviť, verím, že bude nad mestom stáť ešte dlho a raz nás privíta. Po návrate do Pivnice sme spolu s našimi priateľmi strávili posledný, rozlúčkový večer.

Ďakujeme za pozvanie do Pivnice. Poznali sme cieľ našej cesty, naplnili bohatý program. Spoznali sme bratov a sestry

vo viere, Slovákov – krajanov. Dotknúť ľubozvučnou slovenčinou sme napĺňali chrám Boží v Pivnici a Iloku nielen piesňou, ale predovšetkým vierou, pokorou, láskou, vďačnosťou a radosťou. Čisté tóny, ktoré zneli počas celého pobytu v Srbsku a Chorvátsku, nás obohatili chvíľami, keď sú srdce i duša zaplavené tichom, chvíľami, keď sa hlučný svet stiahne a umožní nám objavovať pokoj. Šťastie nepotrebuje okázalosť.

Pivnica je miesto, kde o nás stoja, kde je ktosi, komu na nás záleží. Opravdivé šťastie je tešiť sa z prítomnej chvíle. Ďakujeme, „Pivničane“, dovidenia.

Beata Grešová

... A EŠTE PÁR OSOBNÝCH ZAMYSLENÍ NA ZÁVER...

(alebo: O zájazde do Pivnice tiež napísali...)

Je to už týždeň, čo sme sa vrátili zo zájazdu so spevokolom v Srbsku, kde sme navštívili cirkevný zbor Pivnica. Ja som v tejto krajine bola už trikrát, ale v inej oblasti a za iných okolností. Tentokrát to bolo veľkolepé, lebo to bola slávnosť 200 rokov posvätenia chrámu.

Mala som dosť veľké zábrany absolvovať takú dlhú cestu zo zdravotného hľadiska, ale môj Stvoriteľ mi dal oporu a silu, že som to zvládla nad očakávanie. Starostlivosť o mňa bola zabezpečená z každej strany.

To, čo sme tam zažili, sa musí zažiť, opísať to nestačí. Úprimní, milí ľudia, akoby sme sa poznali už roky, nás čakali, vítali, hostili, obskakovali.

Spolu s ich spevokolmi sme oslávili ich veľký sviatok 200. výročie posvätenia chrámu. Spievali sme na chválu a slávu nášho Pána a prežívali neopísateľné chvíle radosti v našich srdciach. Ozaj, toto sa musí zažiť, prežiť, len tak to prejde celým človekom.

Jelena Ničová

No, veď odkiaľ prídu? Akí sú to ľudia? Bude sa im páčiť naša domovina?

Boli moje otázky.

Ako som sa cítila, keď mali prísť hostia?

Môžem vám len tak napísať, že sme sa za tento krátky čas spoznali a cítili ako veční kamaráti. Bolo to krásne vidieť, ako sa cítili dobre v našej krajine. Ako prijali našu tradíciu a našu ľudskosť. Tešilo nás stretnúť našich nových kamarátov a s nimi

zažiť také krásne príbehy.

Kornélia Pappová (CZ Pivnica)

Za mňa to bol čas prenesmiernej ľudskej úprimnosti, otvorenosti už od prvého dňa.

Cítila som obrovskú otvorenú Božiu náruč a starostlivosť, mala som pocit, že sme ako na Božom školení o vzťahoch, vzájomnom prijímaní sa. Ukončila by som to aj tým, že to bola ukážka živého a vzájomne si slúžiaceho spoločenstva na čele s bratom farárom.

Nenechajte sa obsluhovať, ale slúžte. Lepšie je dvom ako jednému a nie je dobre človeku samému... Toto všetko nám Pán Boh píše aj v Biblii.

Určite majú aj svoje trápenie a starosti s veľkými hospodárstvami, určite aj únavu. Ale napriek všetkému dali, čo mali, a to je na tom to krásne a veľká vďaka Bohu za nich. Mariana Mikulášová

Ahojte, všetci účastníci zájazdu, chcel by som sa pár slovami s vami podeliť o postrehy z nášho zájazdu do Srbska. Najkrajší, najsilnejší a najdojemnejší zážitok mám:

- zo samotných ľudí (Slovákov žijúcich v Pivnici), z ich úprimnosti, otvorenosti, priateľskosti, ako nás prijali, bez toho, aby sme sa predtým poznali, z ich hrdosti a vlastenectva, že sú Slováci.
- z kázne brata biskupa Javorníka
- zo slovenského znaku v ich kostole (u nás si také niečo neviem predstaviť!)
- z ich životných hodnôt (medziľudské vzťahy na 1. mieste, nie materializmus, ako je to u nás)

Ukončil by som to tým najpodstatnejším... vrátil som sa späť do svojho detstva,

keď takéto medziľudské vzťahy existovali aj u nás na dedine (priateľskosť, ľudskosť, vzájomná pomoc...).

Ďakujem!

Andrej (huslista)

Ako som už v autobuse cestou domov spomínal, pohla mnou silná kázeň pána biskupa, náš spev v chráme v Iloku, ale, priznám sa, veľmi ma zaujal „náš“ externý pán farár Janko. Rozprávali sme sa s ním v Iloku – zaujala ma jeho vedomosť o radoostiach aj starostiach mnohých členov ich veľkého zboru, aj znalosti, čím žili predošlé generácie. Nuž – praktický Kristov pastier Jeho ovečiek.

Dušan Mikuláš

Aurel a ja sme prežili štyri úžasné dni v rodine Daniely, Jaroslava a Filipa Činčurákovcov. Tieto štyri dni nám nastavili zrkadlo, čo všetko nám v zbore chýba – úžasná nezištná ochota slúžiť v zbore, spolupatričnosť v spoločenstve zboru, ochota podeliť sa s ostatnými aj keď mám menej. Veľmi veľký duchovný dojem na nás spravilo privítanie a potom aj samotný pobyt v rodine. Hneď v prvý večer trval spoločný rozhovor do jednej hodiny rannej. Domáci sa uskromnili a obaja sme spali na manželskej posteli manželov Činčurákových, pritom oni spali na spojených posteliach v izbe svojho syna Filipa. Ďalší nádherný duchovný zážitok sme prežili počas slávnostných SB pri príležitosti 200. výročia posvätenia chrámu v Pivnici. Keď nadišiel v sobotu čas odchodu z tejto úžasnej komunity pivnických Slovákov, nechcelo sa nám vrátiť na Slovensko, pesnička, s ktorou sa s nami rozlúčili, u mnohých tlačila slzy dojatia a lásky do očí. Tento výlet nás naplnil radosťou, láskou a ochotou slúžiť

a bez váhania s veľkou radosťou a láskou privítame, ubytujeme a pohostíme rodinu Činčurákovú zo Srbska. Záverom dúfame, že tento zájazd nebol posledný.

Marek Pápay

Je toho veľa, o čom musím premýšľať po návrate zo Srbska – o naozaj vrelom prijatí v cirkevnom zbore v Pivnici a v rodinách, o ľuďoch, ktorí zachovávajú slovenské tradície, hovoria ľubozvučnou slovenčinou, majú krásne slovenské kroje a krásny obnovený kostol so slovenským štátnym znakom. Myslím aj na cirkevný zbor v Iloku a ich krásny kostol. Najviac však ma zaujala slávnosť obnovenia chrámu Božieho v Pivnici. Vďaka v prvom rade patrí nášmu Bohu za požehnanie, ktoré sme mohli prijať skrze službu spevákov a všetkých domácich cirkevníkov a kazateľov. Kiež by sme podľa ich slov všetci vedeli byť takými kameňmi v Božej stavbe, ktorí pevne stoja na svojom mieste v cirkvi Pána Ježiša a aby sme sa vedeli navzájom povzbudzovať vo viere a podporovať tak, ako sme to počuli v prvom rannom stíšení podľa 2. Mojž. 17,12, keď Áron a Chúr podopierali Mojžišovi ruky pri modlitbe. Kiež by sme mali každý z nás niekoho, kto podopiera naše ruky a koho ruky podporujeme my.

Janka Žiaranová

Za všetkých nás veľké **ĎAKUJEM** patrí bratovi farárovi Jožkovi Havrilovi. Za všetko!

Správa z pracovnej cesty

Dátum: 8. – 11. 05. 2024

Účastníci: R. Ratulovská, Z. Pavelicová

Cestu organizoval evanjelický cirkevný zbor z Liptovského Mikuláša pod vedením farára Mgr. Jozefa Havrilu ml. Vedenie ZŠ Miloša Janoška bolo oslovené z dôvodu nadviazania spolupráce a zároveň podpory tradície, pretože Miloš Janoška, ktorého čestný názov nesie naša ZŠ, žil a učil v tejto obci v rokoch 1904 – 1905.

Streda: 7:50 odchod autobusom

17:30 príchod do Pivnice, stretnutie s krajanmi, spoločná večera.

Štvrtok: 9:00 Slávnostné bohoslužby pri

príležitosti 200. výročia polozenia základného kameňa kostola slovenskej menšiny evanjelického viero vyznania. V popoludňajších hodinách pokračoval program v kostole. Okrem cirkevnej liturgie, sme vystúpili v zmiešanom spevokole. Časť bola venovaná spomienkam na Miloša Janoška a na jeho pôsobenie vo Vojvodine, konkrétne v obci Pivnica, kde sme boli.

Piatok: školský program.

V ZŠ 10. mája v Pivnici sme sa oboznámili so školským vzdelávacím programom, podmienkami a spôsobom výučby v škole, kde paralelne fungujú triedy s vyučovacím jazykom slovenským i srbským. Navštívili sme triedu v slovenskej triede, ktorí sa predstavili výbornými čitateľskými zručnosťami a živým záujmom o Slovensko. S riaditeľom ZŠ p. Patrikom Malinom sme prebrali možné formy spolupráce. Ďalšia cesta nášho „školského výboru“ viedla do blízkeho Báčskeho Petrovca, v ktorom sme navštívili Gymnázium Jána Kollára. História slovenského školstva na Dolnej zemi je veľmi bohatá. Žiaci, študenti i učitelia rozprávajú ľubozvučnou slovenčinou, majú vedomosti o Slovensku a veľkú snahu udržiavať kontakty s materskou krajinou. Je na nás, aby sme aj my a predovšetkým naše deti i žiaci poznali túto našu menšinu, ktorá často v neľahkých podmienkach viac ako 250 rokov udržiava a rozvíja slovenský jazyk, slovenskú kultúru, slovenské školstvo. Žiaľ v učebniciach dejepisu pre ZŠ sa nespomína. Riaditelia ZŠ podpísali memorandum o ďalšej spolupráci.

Sobota: 8:30 odchod na Slovensko

21:00 príchod do Liptovského Mikuláša.

Pašie podľa sv. Matúša

Na Zelený štvrtok sa v Evanjelickom kostole v Liptovskom Mikuláši uskutočnilo vystúpenie speváckeho zboru Tatran, ktorý nám predniesol hudobné spracovanie paší. O ich histórii do zborového časopisu napísal dirigent Ľubomír Raši)

Pašie podľa sv. Matúša sú z tvorby nemeckého ranobarokového protestanského skladateľa Melchiora Vulpiusa. Bol to nemecký spevák a skladateľ cirkevnej hudby. Narodil sa v nemeckom Wasugene v roku 1570 v chudobnej remeselníckej rodine. Tu študoval na miestnej škole u Johanna Steuerleina a od roku 1588 študoval v Speyeri. Po svadbe v roku 1589 získal miesto na gymnáziu v Schleusingene. Vyučovanie prebiehalo, pochopiteľne, v latinskom jazyku, a tak aj on písal svoju tvorbu v tomto jazyku, pretože latinčina bola pomerne zaužívaný jazyk v širšej strednej a vyššej vzdelanej spoločnosti.

Okrem veľkého množstva skladieb napísal aj dielo Pašie podľa sv. Matúša, kde sa môžeme oprávnenne domnievať, že za motiváciou stála aj potreba a spoločenská objednávka z prostredia jeho pôsobiska. Vulpius zomrel v roku 1615 vo Weimare a jeho tvorba má dodnes trvalé zastúpenie v repertoári zborov a umeleckých telies v celej Európe.

K jeho dielu „Pašie podľa sv. Matúša“ som sa dostal tak trochu dobrodružne. V roku 2000 som sa vrátil do Liptovského Mikuláša na post riaditeľa Základnej umeleckej školy J. L. Bellu. Pri jednej príležitosti ma v škole navštívila vzácna a zapálená učiteľka hudby pani Ruženka Demeňčíková a doniesla mi ukázať partitúru paší, ktorú dostala do daru od manželky vynikajúceho hudobníka a lekára MUDr. Karola Wurma. Dielo som nepoznal, ale rukopis pána Dr. Wurma áno, pretože som mal ako mladý elév muziky česť s ním spolupracovať na niektorých jeho projektoch. S pani Demeňčíkovou sme sa dohodli, že sa na partitúru pozriem a preštudujem ju. Rukopis Dr. Wurma mal v záhlaví na nalepenom štítku napísané „Pašie podľa starodávnej tradície s použitím úpravy Melchiora Vulpiusa (1613) spracoval Dr. Karol Wurm.“

Už z prvého preštudovania diela mi bolo jasné, že ide o veľmi premyslenú koncepciu komponovanú v duchu tradičnej

cirkevnej praxe cirkví 16. storočia, ktorá bola viacmenej totožná, alebo rešpektovala spoločný základ hudobného pôvodu liturgickej praxe slávania významných cirkevných sviatkov.

Sú tu štyri roviny. Prvá rovina je evangelista, ktorý zvestuje udalosti veľkého týždňa. Vzhľadom k tomu, že pašie sú z hudobného hľadiska „akoby statická opera“, tak posun deja sa väčšinou realizuje v role speváka, tenoristu.

Druhá významná rovina je v podaní speváka, ktorý interpretuje Pána Ježiša, ide o barytónový, resp. basový part.

Tretia rovina sú rôzne postavy, ktoré sa uprostred pašiového deja vyskytujú. Napríklad Judáš, Pilát, Peter, ženská postava z pobúreného zlomyseľného ľudu. Tieto

vstupy môže spievať jeden spevák, ale dajú sa podľa možností interpretačného telesa rozložiť do viacerých postáv.

Štvrtú rovinu tvoria vstupy ľudu, zákoníkov, ktoré sú realizované formou zborového „turbo“, čiže zborové spevné vstupy zvolaní a reakcií na dej. Tie sú dôsledne upravené a harmonizované. Dokonca ponúkajú veľký priestor na prekvapivú výrazovú interpretáciu textu.

Dielo je pomerne náročné na naštudovanie. Ako som uviedol, bolo napísané v latinčine, no partitúra ponúkala verziu v biblickej češtine a ešte bola dejovo príhodne rámcovaná piesňami z evanjelického spevníka, čo sa výrazne vymykalo z pôvodnej Vulpiusovej verzie.

Dôvody na tieto zásahy zo strany MUDr.

Wurma boli realizované z pragmatických dôvodov. MUDr. Karol Wurm prišiel do Liptovského Mikuláša koncom mája 1946 ako mladý lekár z Bratislavy, mimoriadne erudovaný hlavne na barokovú hudbu, ctiteľ J. S. Bacha, človek dokonale ovládajúci harmonizáciu a úpravy skladieb, človek s absolútnym sluchom.

Tým, že sa neskôr zaradil medzi neordinovaných vysokých činníkov ECAV a mal vzťah k hudbe v liturgii bohoslužieb, jeho kroky viedli do chrámu a zboru ECAV v Liptovskom Mikuláši. Tu pravdepodobne našiel dobre fungujúce cirkevné spoločenstvo, zrejme aj s početným chrámovým spevokolom, ktorý viedol p. uč. Macko. Úloha a funkčnosť zboru podľa predpokladu bola zameraná na hudobnú podporu pri bohoslužbách a iných cirkevných liturgických aktivitách. Zrejme bol aj početný a jeho obsadenie bolo úmerné požiadavkám na kvalitu rôznorodých speváckych schopností členov zboru.

Usúdil som z týchto faktov, že pán Dr. Wurm pozmenil štruktúru pašií s tým, že okrem sólistov vytvoril malý zbor (turbo) zo skúsenejších spevákov. A aby bol do diania zapojený celý zbor, orámcoval jednotlivé úseky pašií príhodnými piesňami zo spevníka Transoscia. Istý náznak vloženia piesní do Vulpisovej hudobnej formy signalizoval už samotný začiatok pašií, kde úvodná zborová skladba začína v tónine h mol, ktorá je paralelnou tóninou tónine D dur, v ktorej sa pašie interpretujú.

Vzhľadom na skutočnosť, že biblická čeština sa nahradila spisovnou slovenčinou aj v novom spevníku ECAV, ktorý skvele a nadčasovo zostavil práve Dr. Wurm, rozhodol som sa transkribovať biblickú češtinu do slovenčiny. Samozrejme, že sa otvorilo aj menšie úskalie prekladov Svätého písma. Z dôvodu liturgicky univerzálneho použitia som použil ekumenický preklad, a tým boli prípadné rozdielne jemnosti prekladu eliminované. Určite každý zá-

sah do pôvodných textov vykazuje nutne niektoré zmeny, ako napr. rytmický zákon, frázovanie, nutná redakcia notového záznamu z titulu zmeny jazyka. V tomto prípade išlo vlastne o transkripciu z latinčiny do biblickej češtiny a následne do spisovnej slovenčiny. Domnievam sa, že konečný výsledok úprav neubral dielu na jeho nosnej liturgickej a hudobnoumeleckej kvalite.

K naštudovaniu sme prišli v roku 2002. Prvá interpretácia sa niesla v znamení ekumenického diania v meste a participovali na nej SZ Tatran, SZ ECAV a SZ Mikuláš pri rím.-kat. farnosti. Išlo o 120 účinkujúcich a nácvik trval približne 3 mesiace.

Problém vznikol pri udržaní tóniny diela, ktoré trvá vyše 50 minút nepretržitého spievania v spôsobe a-capella, čiže bez hudobného sprievodu nástrojov. Vyriešili sme to ladiacou vidlicou pri evanjelistovi, ktorý si ju v prípade potreby prilížil k uchu, a tak mal stále oporu pri držaní komorného a, ktoré tvorilo základný finálny tón módu a tóniny.

Akúsi predpremiérovú verejnú skúšku sme absolvovali na Kvetnú nedeľu roku 2002 v kultúrnom dome v Závažnej Porube. Bolo to koncertné prevedenie a dopadlo úspešne. Po koncerte prišiel zagratulovať aj bývalý člen spevokolu ECAV p. Komandera, ktorý dielo interpretoval s Dr. Wurmom pred 50 rokmi. Bol spokojný s vystúpením a povedal mi, že oni dielo interpretovali so sprievodom organu. To, samozrejme, úplne zmenilo môj pohľad na vec. Osobne som vychádzal zo zaužívanej praxe barokových a liturgických zvyklostí, kedy sa večer na Zelený štvrtok „zaväzujú zvony“ a používať sa začínú na vzkriesenie. To znamená, že Veľký piatok je bez hudobného sprievodu, a preto som automaticky volil spev a-capella, čo bolo pri niektorých zborových skladbách veľmi obtiažne. So sprievodom organu bol spev

jednohlasný a interpretačne prístupný aj menej erudovaným spevákom. Tento môj poznatok nešlo analyzovať z partitúry, ale zistenie dávalo logický pohľad na Wurmovu hudobnú konštrukciu. Napriek tomu som už svoju koncepciu nemenil a dodnes to interpretujeme a-capella.

Oficiálna premiéra pašií sa uskutočnila aj v rámci liturgických slávení. Na Veľký piatok roku 2002 odzneli v kostole ECAV v Liptovskom Mikuláši o 9. hod. a o 18:15 hod. v rím.-kat. kostole sv. Mikuláša, kde je, mimochodom, pochovaný Juraj Tranovský, autor kancionála Cithara sanctorum (1636) a Phiala odoramentorum (1635).

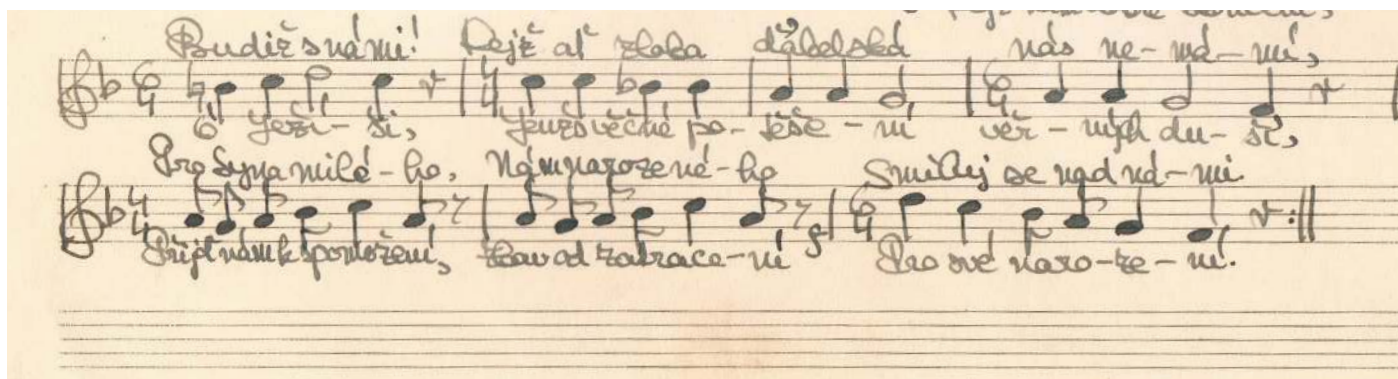
Po úspešných predvedeniach sme 19. 4. 2002 realizovali nahrávku diela pre Rádio Lumen priamo v kostole ECAV v úctyhodnom čase od 18:30 do 1:30 hod. Dielo bolo nahraté aj na zvukovom nosiči CD.

Ďalšie predvedenia pašií, ktoré mali vždy aj evanjelizačné poslanie, sa uskutočnili 5. 4. 2010 v Poprade a v Liptovskej Kokave, 18. 2. 2007 v Súlove, 24. 3. 2013 v Liptovskom Hrádku, 29. 3. 2013 v kostole sv. Petra z Alkantary v Okoličnom, 30. 3. v Necpaloch, 26. 3. 2023 v Liptovskom Hrádku, 2. 4. 2023 v Ilanove, 28. 3. 2024 v kostole ECAV v Liptovskom Mikuláši.

Dnes môžeme s radosťou konštatovať, že dielo Pašií našlo svoje trvalé miesto v repertoári speváckeho zboru Tatran a môže svojou troškou prispieť k oslave nášho Spasiteľa.

AMDG. Všetko na slávu Boha.

PhDr. Ľubomír Raši, PhD.
dirigent SZ Tatran
V Liptovskom Mikuláši, 11. 4. 2024

Tvoje slovo je pravda

JN 17, 17

Ajhľa, ruka Hospodinova nie je prikrátka zachraňovať a Jeho ucho nie je tak nedoslýchavé, aby nepočulo.

Izaiáš 59, 1

Kristus nás oslobodil k slobode. Stojte teda a nedajte sa zapriaľnúť zase do jarma otroctva.

List Galatským 5, 1

A nielo tvora skrytého pred Ním, všetko je obnažené a odkryté očiam Toho, ktorému sa budeme zodpovedať.

List Židom 4, 13

Blízky je Hospodin všetkým, ktorí Ho vzývajú, všetkým, ktorí Ho vzývajú opravdivo.

Žalm 145, 18

Alebo či pohrdaš bohatstvom Jeho dobrotivosti, trpezlivosti, zhovievavosti nevieš, že dobrota Božia ťa vedie k pokániu?

List Rímskym 2, 4

Blízky je Hospodin tým, čo sú skrušeného srdca, a pomáha tým, čo sú ubitého ducha.

Žalm 34, 19

Boh nádeje nech vás naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby ste sa mocou Ducha Svätého rozhojňovali v nádeji.

List Rímskym 15, 13

Lebo z Neho, skrze Neho a pre Neho je všetko. Jemu sláva naveky. Amen

List Rímskym 11, 36

Či nevíete, že ktoríkoľvek boli sme pokrstení v Krista Ježiša, v Jeho smrť sme boli pokrstení? Krstom sme teda spolu s Ním boli pochovaní do smrti, aby tak, ako bol Kristus vzkriesený slávnou mocou Otcovou, aj my sme chodili v novote života.

List Rímskym 6, 3 - 4

Lebo čo umrelo, umrelo hriechu raz navždy, čo však žije, žije Bohu. Tak súďte aj vy, že ste mŕtvi hriechu a živí ste Bohu v Kristovi Ježišovi.

List Rímskym 6, 10 - 11

Pre deti

Dr. Martin Luther

Podľa súradníc doplň správne slová do viet.

	A	B	C	D	E	F	G	H
1	B	T	R	U	A	J	S	R
2	Y	E	O	N	E	U	R	V
3	E	G	L	P	D	E	G	E
4	M	K	B	E	U	I	Z	F

Martin Luther sa narodil v meste

B2 F4 G1 C3 D4 A1 H3 D2

10. novembra 1483. Potom sa jeho rodičia presťahovali do Mansfeldu, kde začal Martin chodiť do školy. Tam sa učili len štyri predmety - čítať, písať, spievať a latinsky. Ako štrnásťročný odišiel študovať do

A4 E1 G3 E3 A3 C4 F2 H1 B3 D1

Ešte nemal ani osemnásť rokov, keď začal študovať na univerzite v

F3 C1 H4 E4 G2 B1 E2.

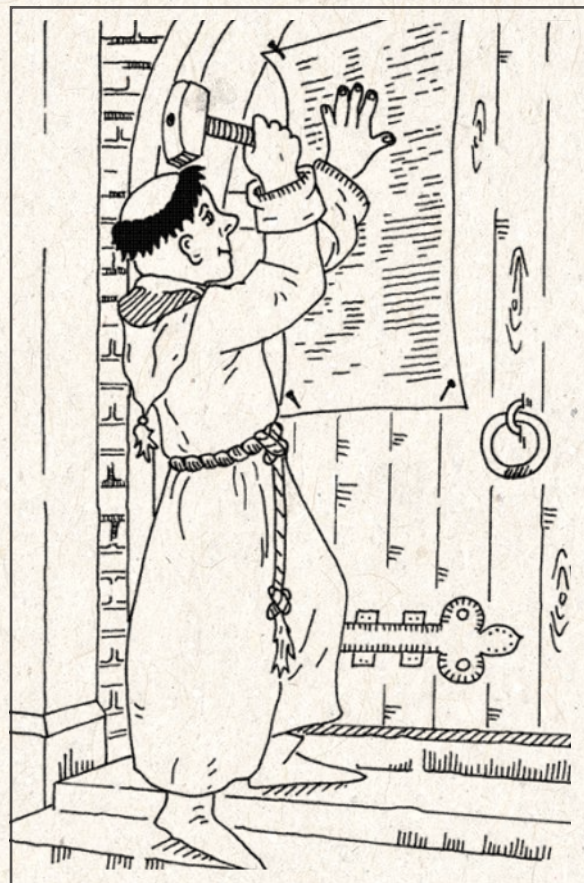
Pozorne spočítaj kvapky a k výsledku prirad písmeno z tabuľky. Slovo dopíš do vety.

	VÝSLEDOK	PÍSMENO
●●●+●●		
●●+●●		
●●●+●●●●		
●●●●+●●●●●●		
●●●+●●●		
●●●●●+●●●		

6	4	8	9	5	7
O	N	M	CH	M	Í

Raz mladého Martina v lese zastihla búrka. Martin sa vo veľkom strachu modlil a v modlitbe povedal:

Svätá Anna, stanem sa

Omaľováňka

Pri každom písmene v tabuľke sa nachádza číslo. Zorad' písmená od čísel 1-21 a odpoveď napíš do prázdnych riadkov.

H ₁₀	A ₁₅	L ₃	I ₂	B ₁₈	I ₇	É ₉
H ₁₄	M ₁	B ₁₆	O ₁₃	I ₂₁	S ₅	V ₈
O ₁₁	I ₂₀	O ₄	L ₁₉	B ₁₂	I ₁₇	T ₆

Dr. Martin Luther hľadal

..... a našiel ho v

Prečítaj si týchto sedem biblických mien: Mojžiš, Izák, Nátan, Samuel, Abrahám, Debora, Samuel. Z každého mena vyber jedno písmeno a zapíš ho do príslušného riadku.

z mena MOJŽIŠ vyber druhé písmeno

z mena IZÁK vyber štvrté písmeno

z mena NÁTAN vyber tretie písmeno

z mena JÓZUE vyber druhé písmeno

z mena ABRAHÁM vyber druhé písmeno

z mena DEBORA vyber piate písmeno

z mena SAMUEL vyber druhé písmeno

31. 1517 pribil
Dr. Martin Luther na dvere chrámu 95 výpovedí proti odpustkom.

Do prázdnych políček napíš začiatkové písmeno obrázka a odpoveď doplň do vety.

	€								

Dr. Martin Luther..... kresťanskú cirkev.

Vyhodnotenie z minulého čísla:

Do redakcie sme prijali celkom 121 správnych odpovedí kvízov s pôstnou a veľkonočnou tematikou z posledného čísla Zvestí. Z nich sme vyžrebovali nasledovných troch výhercov:

1. Nela Sekeráková, 12 rokov, Liptovský Mikuláš
2. Veronika Uličná, 9 rokov, Liptovský Mikuláš
3. Estera Jaseníková, 9 rokov, Východná

Výhercom blahoželáme a doručujeme odmeny. Zároveň povzbudzujeme ostatných, aby výsledok aktuálnych úloh doručili na farský úrad. Možno nabudúce vyžrebojeme práve vás.

Redakcia

Konfirmácia

Úžasná slávnosť. 22 mladých ľudí potvrdzuje verejne svoju vieru. Sme za nich vďační. No nič nezačína romanticky. Na začiatku hľadáme a prehovárame: poď na konfirmu. Potom, keď ich už zhromaždíme, vložíme im do rúk knižky a ideme ich učiť. Deti pokorne počúvajú, sem-tam ich treba napomenúť, ale po vyučovaní sú už dostatočne vycvičení, aby sa to dalo vydržať. Všetko je výborné. Prvé chaty, ktoré organizujú naši skvelí dobrovoľníci. Konfirmandi sa naučia veľa dôležitých vecí. Okrem vierouky aj umývať umývadlo, povysávať učebňu, pozametať ihrisko, pochutnávať a povytŕhávať paradajky a papriku. Aj ja som sa od nich veľa naučil. Od významu slov, ktoré som v živote nepočul, až po „kde a ako často mazať kardanový hriadeľ“. Samé dôležité veci. Títo konfirmandi boli výnimoční aj svojou službou v kostole. Čítali biblické texty, recitovali,

čítali pašie. Silný zážitok bol, keď dcéra prehovorila otca, aby spolu čítali na službách Božích. Spoločné dorasty, čo je tiež jedna veľmi požehnaná aktivita nášho seniorátu LOS.

A k tomu Matúš, Jarko, Tamarka, Artur, Veronika, Petka, Katka, ktorí sa nestali len vedúcimi, ale aj kamarátmi našich konfirmandov. Romantika pominula, keď som začal skúšať. To je vždy výnimočný bod zlomu. Ak máte nízky tlak, nepotrebuje ani lieky, ani kofeín. Stačí začať skúšať. Nastal piatok – deň veľkého skúšania. Adrenalin na maxime. Ale je obdivuhodné, čo ľudia pod stresom dokážu. Krásne nastúpení, oblečení – povedali všetko, čo vedeli. V sobotu upratovanie kostola. Prišli všetci! Tepovali sme, prášili, umývali okná, oltár. Dvaja odvážlivci dokonca vyčistili aj všetky tri lustre. Pár cyklistov nám síce prešlo po vytepaných kobercoch, ale

to nám nemohlo pokaziť náladu. Ošetrili sme pár mozoľov a odrenín. Dievčatá sa pozohýnali popod lavice. Našli množstvo obalov z cukríkov a všeličoho iného. Samé od seba mi povedali: pán farár, takto to nejde. Na školských službách Božích si zobrali mikrofón a tak prehovorili spoločne do duše, až som zostal prekvapený. Samotná konfirmácia bola nádherná. Keď viete, že tie deti veria v Pána Ježiša, že majú zasadenú do srdca nádej a lásku, je to pocit naplnenia. Aj za darček – javor. Zasadil som ho pred farou na PSM. Bude rásť s našimi konfirmandmi. Možno raz pôjdu okolo a spomenú si, čo všemohúci Boh kvôli ich spásu urobil.

Marián Bochnička,
zborový farár

Miesto trnia vzrastie cyprus...

...a miesto hložia vzrastie myrta. Takto povzbudzuje prorok Izaiáš Židov v babilonskom zajatí. Aj dnes tieto slová platia a slúžia ako dôkaz veľkej moci Hospodinovej na povzbudenie vo viere a nádeji. Aby sme neklesali na mysl, keď sa nám zle deje. Miesto trnia vzrastie cyprus.

Cyprus sa v Biblii spomína na viacerých miestach. Pri troche dobrodružného hľadania nájdeme v Biblii zmienku aj o orechu, jabloni, olivovníku, figovníku, datľovej palme, pistácii, mandľovníku, viniči, cédri, dube, ebenovníku, borovici či platane. O stromoch, ktoré pri bežnom čítaní Biblie obvykle prehliadneme. Mnohé z nich v našich zemepisných šírkach nerastú, ale pre Izraelitov boli potrebné na prežitie.

Stromy ako súčasť biblických textov nás sprevádzali v minulom školskom roku na biblických hodinách, ktoré viedol brat farár Vladimír Ferencík. Biblické príbehy

sme videli novými očami, pretože nám ich približoval v súvislosti so stromami, čo obklopovali národy v dobách, keď ešte nedominoval materiálny luxus dnešných čias. Takýmto prierezovým štúdiom Biblie sme odrazu videli hodnotu stromov okolo nás nielen ako úžitkových rastlín, ale tiež ako tichých sprievodcov našim životom. Zakorenené na jednom mieste, čerpajúc silu zo zeme a zo slnka, prinášajú denne pokoj a harmóniu do nášho uponáhľaného sveta.

Na záver školského roku sme navštívili Biblickú záhradu vo farskej záhrade katolíckeho zboru vo Vysokej nad Kysucou. Tamojší brat farár nás veľmi ochotne previedol peknou záhradou, o ktorú sa stará spolu so svojimi farníkmi. Tak sme videli rásť napríklad figovník, olivovník, datľovú palmu, horiaci ker, sekvojovec mamutí, céder libanonský, metasekvoju čínsku, céder himalájsky, ricín obyčajný, judášovec kanadský a okrem toho množstvo krásnych ruží.

Táto nedávno založená záhrada akoby bola potvrdením parafrázovaných slov proroka Zachariáša 4, 10 „nepohrdaj dňom malých začiatkov“, čo platí vlastne aj pre každé naše dielo, do ktorého sa púšťame. Biblická záhrada na Kysuciach je zbierkou skutočne vzácných stromov. Pestovaná s príkladnou starostlivosťou rastie každý rok do krásy.

Cestou späť sme navštívili aj vzácny artikulárny kostol v Istebnom, ktorým nás previedla sestra farárka Alenka Ďurčíková.

Biblické hodiny so zameraním na stromy a tiež návšteva Biblickej záhrady nás priviedli k lepšiemu vnímaniu stromov a zelene v našom bezprostrednom okolí ako k veľkému Božiemu daru.

Poslucháči biblických hodín
– Libuša Valachová

Zo života zboru

Boli sme na prehliadke spevokolov Liptova

Náš zborový spevokol sa spolu s ďalšími členmi cirkevného zboru zúčastnil na stretnutí spevokolov Liptova. 28. apríla sa v evanjelickom kostole v Liptovskom Jáne stretlo šesť zborových spevokolov z cirkevných zborov: Liptovská Kokava, Pribylina, Liptovský Ondrej, Ružomberok, Liptovský Mikuláš a domáci Liptovský Ján. Podujatím nás sprievodným slovom sprevádzali súrodenci Janka a Ján Pacigovci.

Každý spevokol si pripravil dve piesne. Niektoré zneli aj s nástrojmi. No každá potešila veriace srdce i ucho poslucháča. Na záver sa všetci spevokolisti zhromaždili pred oltárom i okolo neho a zaspievali spoločnú pieseň Nádherný Spasiteľ, ktorá bola naozaj krásnou hudobnou bodkou za týmto vydareným a požehnaným stretnutím. Tešíme sa na ďalšie stretnutie!

Jozef Havrila ml., námestný farár

Ekumenické chvály

Už dlhšie som sníval o tom, aby sme ďalšie dva výročité sviatky Veľkú noc a zoslanie Ducha Svätého prežili tak nejakou intenzívnejšie. Spolu s našimi vzácnymi priateľmi z BJB – Robom Pálenčíkom, Jaroslavom Caisom, Ľubom Zárevuckým, bratom Vaškom a ostatnými sme zorganizovali Ekumenické chvály. Opäť nás privítal plný vrbický kostol. Aké je dobré, keď sa bratia spolu modlia. Viac slov netreba. Potom spolu s bratom farárom Jozefom Havrilom a s bratom presbyterom Martinom Korenicom sme sa zúčastnili na 1. sviatok Svätodušný na Ekumenických chválach v modlitebni BJB. Čas strávený modlitbou, spevom a vzájomným si žehnaním je výnimočný. Preto som vždy vďačný za to, že nám Pán Boh dal takýto dar. Dar jednoty, ekumény a spoločnej túžby chváliť Jeho Syna Ježiša Krista.

Marián Bochnička,
zborový farár

Na celocirkevnom dni sme načerpali...

V nedeľu 23. júna 2024 sa v Ružomberku stretli evanjelici z celého Slovenska. Konali sa evanjelické celocirkevné dni, ktorých sa zúčastnilo okolo 2500 sestier a bratov našej cirkvi. Radi sme sa zúčastnili aj my, z cirkevného zboru Liptovský Mikuláš. Nielen zúčastnili, ale aj poslúžili a boli súčasťou programu a televíznych služieb Božích. Bol vytvorený spojený spevokol zo štyroch speváckych zborov – Liptovský Mikuláš, Liptovská Kokava, Martin a Ružomberok, ktorý bol spolu s orchestrom

nosným prvkom slávnostného dňa. Vyžadovalo to aj niekoľko nácvikov v týždni v júni, ale stálo to za to. Krásny spoločný spev na Božiu chválu ste mohli zažiť aj prostredníctvom televíznych obrazoviek, alebo si ho môžete nájsť stále v archíve. Celé podujatie bolo zářámcované biblickým výrokom zo Žalmu 119, 133 „Upevni svojou rečou moje kroky“ a tiež tematickým heslom „Biblia na ceste s človekom“. Bolo to dané aj tým, že v roku 2024 si pripomínáme prvé vydanie Kralickej Bib-

lie – legendárnej Šestidíľky (1579). Zároveň si pripomínáme 125. výročie vydania Kralickej Biblie vo vtedy novozaloženom vydavateľstve Tranoscius (1899). Popoludňajší program bol plný svedectiev o rôznych súvislostiach života človeka, viery a Božieho slova. Sme vďační, že sme mohli prežiť požehnaný deň a stretnutie s evanjelikmi zo všetkých kútov Slovenska.

Jozef Havrila ml.,
námestný farár

Návraty – Nádeje – Naplnenia

...V sobotu, 8. júna 2024, usporiadal komorný zbor Laeto Animo v evanjelickom kostole v Liptovskom Mikuláši s podporou mesta Liptovský Mikuláš a CZ ECAV Liptovský Mikuláš koncert Návraty – Nádeje – Naplnenia. Účinkovali Evanjelický spevokol z Liptovskej Kokavy a Evanjelický spevokol z Liptovského Mikuláša, ktoré okrem samostatných vystúpení prekvapili aj spoločnými skladbami, pričom jednu dirigovala dirigentka Miroslava Tekely z Liptovskej Kokavy a druhú dirigent Jozef Havrila z Liptovského Mikuláša. Kvalitný spev zborovej klasiky i sakrálnnej hudby predviedli komorný zbor Musica Viva z Báčskeho Petrovca pod vedením Marieiny Stankovičovej Krivákovej a komorný zbor Laeto Animo s dirigentom Jánom Zacharom. Spestrením bolo vystúpenie

inštrumentálneho tria LUANA (flauta – Lucia Saláková, violončelo – Anna Vlčeková, klavír – Andrea Gärtnerová). Moderovala Zuzana Klotáková. V závere sa prítomným prihovril poslanec NR SR,

primátor mesta pán Ján Blcháč a zborový farár Marián Bochnička.

Janka Záborská

Zo zborového dňa

Opäť sme mali krásnu príležitosť prežiť sviatočný deň ako Božia rodina. Začalo sa to ráno, keď sme mali rodinné služby Božie, ktoré boli venované všetkým, ale najmä tým najmladším. Túžime po tom, aby boli od malička súčasťou zborového spoločenstva. Preto bola pre nich určená aj detská kázeň, z ktorej si však mohli zobrať poučenie všetci.

Popoludní sme pokračovali vo farskej záhrade zborovým dňom. Narýchlo zostavená kapela sa ukázala ako veľmi efektívna. Piesne, rozhovory, spoločenstvo približne 80 ľudí povedalo, že v tomto chceme pokračovať. V hlavnej téme sme rozmýšľali o tom, že náš Boh je Bohom zázrakov. Priblížil som niekoľko príkladov z môjho života a života mojej rodiny, ako Pán Boh dokáže tvoriť z ničoho veľké veci. Také, ktoré si ani nezaslúžime a o ktorých sme ani nesnívali. Doplnením bol výborný guláš, spoločné hry a ďalšie piesne. Tešme sa na ďalšie podobné príležitosti, aby sme sa viac navzájom spoznávali, zdieľali a vo viere rástli.

Jozef Havrila ml.,
námestný farár

Kolos

...Už si ani nepamätám po koľkýkrát sa koná toto podujatie. Od 180 do 200 mladých ľudí a množstvo spolupracovníkov a dobrovoľníkov. Aj tento rok sa skupinka mladých ľudí z nášho cirkevného zboru prihlásila na, trúfam si povedať, najlepší tábor, aký sa dá zažiť. Pre nás – líptákov – to znamená cestovať na „ďaleký východ“ – Vranov nad Topľou. Potom ešte pár kilometrov autobusom do dedinky Juskova Voľa. Toto miesto má niekoľko predností. Nádherná príroda, žiadny signál, ani dáta, ani wifi a hviezdnaté nebo nad nami. Sľúbil som, že pôjdem, aj keď mi bolo trochu ľúto, lebo sme s bratom farárom Jozefom Havrilom mali nacvičené pekné veci a pravé vtedy sa konali v Ružomberku Evanjelické dni. Ale keď človek sľúbi, musí to aj dodržať. Hneď po príchode nás privítal výborný obed, skvelé pani kuchárky a množstvo známych a priateľov. Ešte som dostal takú láskavosť ako je samostatná izba, čo som si

neuveriteľne vážil. Prvé porady, program a množstvo zaujímavých tém. Naši mladí priatelia mali vyplnených 5 dní programu do najmenších detailov. Modlitby, hry, semináre, šport a bohatý večerný program. Na KOLOSE vždy duchovne pookrejem. S úžasom sledujem fantastický tím ľudí. Bratia farári: Daniel Hanko, Stanislav Grega a mladí ľudia z Hýb ovládajúci všetky druhy techniky. Aj naši: Matúš Stáňa, Jaroslav Marko, Tamara Marková a Artur Pápay, Veronika Krčahová a všetci ostatní úžasní slúžiaci mladí ľudia. Každý z nich organizuje, pomáha, venuje sa mladým, počúva o ich svete. A my starší dostávame úlohu kázať na mládežníckych službách Božích. Všetci spolu zahráme volejbal, bežíme či rýchlejšie kráčame so svojou skupinkou, aby sme pomohli plniť rôzne úlohy. Je nám tak fajn, že sa nám ani nechce ísť spať. Lenže v noci je nočná hra. Medzi 23:00 a 04:00 sa blízkym lešom roz-

lieha vraga, až krik. Ráno všetko spí a na malú chvíľku je ticho, až kým dievčatá v svojej izbe neobjavia pavúka. Potom je všetko v starých koľajach.

Pre mladých ľudí seniorátu je KOLOS silným zážitkom. Niektorí sa tam prvýkrát modlia a otvorene rozprávajú o Pánu Bohu. Možno na záver len tolko. Na súčasnú konfirmáciu sa prihlásili dve deti, ktoré oslovil práve KOLOS. Tam zažili vieru, tam ju naplnili a teraz ju túžia vyznať pred celým zhromaždením. Môže byť niečo krajšie?

Na záver by som ešte raz rád poďakoval všetkým organizátorom a dobrovoľníkom. Ich služba nie je vždy na výslni, ale prináša ovocie, a to je to najdôležitejšie!

Marián Bochnička,
zborový farár

Služby Božie „INAK“

Už samotný názov napovedá, že niečo nebude tak, ako sme zvyknutí. Takými boli bohoslužby v kostole v Liptovskom Mikuláši na konci septembra, v 18. nedeľu po Svätej Trojici. Hudbou a spevom ich sprevádzala mládežnícka kapela, v ktorej som si veľmi rád zahral na klavíri. Slová prvej piesne asi najlepšie vystihovali podstatu nášho stretnutia pre všetky generácie: Všade tam, kde sú ľudia zidení,

v mene Ježiš v láske zjednotení. Práve tam Boh zasľúbil, že bude prítomný... V úvode zaznelo slovo ku deťom a potom sa naučili ukazovaciu pieseň Budem ako strom, ktorej text je na základe motívu Žalmu 1. V kázni som na základe priateľstva medzi Dávidom a Absolónom spolu s ostatnými uvažoval nad tým, že dobrí priatelia a zvlášť tí, ktorých priateľstvo je založené na viere v Pána Boha, sa naozaj dokážu

milovať v každom čase. Spoločné modlitby viacerých členov zboru za jednotlivé oblasti nášho života boli tiež povzbudením pre všetkých zúčastnených. Verím, že sme v tú nedeľu v chráme prežili čas radosti, požehnaní a že sa v ich obsahu našli naozaj všetky generácie. Úprimne sa už teraz teším na tie najbližšie.

Jozef Havrila ml.,
námestný farár

Sláva šľachetným VIII

V dňoch 20. – 22. 9. 2024 sa v priestoroch Hodžovej fary uskutočnila vedecká konferencia Sláva šľachetným VIII s témou „V službe cirkvi a konfesie“. Konferencia mala za cieľ pripomenúť „nedocenenú prácu cirkevných dozorcov a redaktorov náboženskej tlače“. Táto téma nebola doposiaľ v slovenskej historiografii podrobnejšie spracovaná. Prednášatelia predstavili osobnosti mestského i vidieckeho prostredia z rôznych regiónov Slovenska.

Dozorca bol v r. 1893 cirkevnou ústavou zadaný ako „strážca a obhajca práv, záujmov a majetku cirkevného zboru, ale aj vážnosti kňaza a ostatných cirkevných úradníkov“. Zároveň konferencia pripomenula redaktorov náboženskej tlače, ktorá bola venovaná kňazom, cirkevným školám, kresťanskej rodinnej výchove a misii. Boli odprezentované osobnosti ako Štefan Fajnor, Ľudovít Šimko, Pavel Mudroň, Ján Ružiak, Andrej Radlinský,

Karol Salva, Jur Janoška, Ľudovít Šenšel a ďalší. Redaktori svojím úsilím šíрили kresťanské hodnoty aj národné povedomie. Konferencia vyvrcholila spomienkovými službami Božími, na ktorých kázal biskup ZD Ján Hroboň. Z konferencie je k dispozícii Zborník prednášok, ktorý je možné zakúpiť si na farskom úrade.

Vladimír Ferenčík,
námestný farár

Nezabudnutelní susedia

Už to bolo dávno. Poprosila ma sestra z BJB Vierka Perašinová, či by som v synagóge nemohol povedať pár slov! Bol práve september a pripomínali sme si výročie prvého transportu mladých židovských dievčat do koncentračného tábora. Najprv nás bola hrstka, potom, keď sa podujatie rozbehlo, prerušila ho epidémia. Pani riaditeľka Múzea Janka Kráľová ma poprosila, či by som mohol prísť a pomôcť. Také pozvanie sa nedá odmietnuť. Príbeh židov a hlavne príbeh úžasných, odhodlaných ľudí, ktorí pomáhali, pretože ich k tomu viedla ich kresťanská viera, je môjmu srd-

cu veľmi blízky. Mal som tú výnimočnú česť stretnúť ľudí, ktorým odvaha farárov Michala Maderu, Vladimíra Kunu, manželov Trnovských zachránila životy. Vďačnosť týchto ľudí je neopísateľná. Najprv sme boli v synagóge len my – účinkujúci, pán poslanec Martaus a pán primátor Ján Blcháč. Veľmi nás jeho prítomnosť potešila, má predsa len veľa iných povinností. Presne o 10:00 sa rozozvučali všetky naše zvony. Potom to prišlo! Trieda za triedou do posledného miesta naplnila synagógu. Naši úžasní dejepisári priviedli svojich žiakov. A tí ticho a s bázňou počú-

vali príbeh utrpenia. Ak budeme mať takéto školy, takýchto učiteľov a angažovaných ľudí, neurobíme historické chyby, za ktoré by sme sa museli hanbiť. Veľká vďaka patrí vzácnym bratom hudobníkom: Metodovi Rakárovi a bratovi Vaškovi. Spoločne sme tak trochu zaimprovizovali a zaspievali pár židovských piesní. Pri poslednej Hevenun Šalom alechem (Prinášame vám pokoj) sa zmenila atmosféra zo smútku a spomienky do nádeje.

Marián Bochnička,
zborový farár

Výročie spolku Tatrín

Každý rok máme nejakú nosnú a prvoradú tému. Tento rok to bolo práve 180. výročie založenia Spolku Tatrín. Štúrovská generácia sa stretla na Hodžovej fare, aby prijali stratégiu, ako pozdvihnúť národ slovenský!

Tatrín má viacero dosahov: cirkevný, národný, politický a je úzko spojený s mestom Liptovský Mikuláš. Preto sme si rozdelili úlohy, aby sme spoločne viaceré inštitúcie pripravili jedno pekné podujatie. Sobota 26. augusta patrila Matici slovenskej. Chcem sa poďakovať Marekovi Nemcovi, ktorý so svojimi spolupracovníkmi pripravil na Námestí Žiadostí slovenského národa bohatý program. Začal hymnou SR. Keď odznela hymna v podaní folklórnych súborov, začali zvonit zvonky. Nasledovala scéna matičiarov, prihovory pozvaných hostí a vystúpenia folklórnych súborov. Záver podujatia patrila vynikajúcemu koncertu Veroniky Rabata. Už v sobotu medzi nás zavítal generálny biskup ECAV brat Ivan Elko. Nedeľa patrila duchovnému a osvetovému programu. Na slávnostných službách Božích kázal gen. brat biskup. Atmosféru úžasným spôsobom obohatilo umelecké tri LUANA. Spoločne sme kládli vence pri budove Tatrínu, ako aj na hrobe M. M. Hodžu. Na večer sme pripravili hudobno-literárne pásmo v cykle „Vrbický zvon“. Pozostávalo z nádhernej recitácie a moderovania Zuzany Klotárovej, hudby Metoda Rakára a prihovorov našich vzácných hostí: pani riaditeľky Múzea J. Kráľa Kataríny Verešovej a brata riaditeľa Tranoscia Petra Gärtnera, ktorí prezentovali v rámci programu knihu o bratovi farárovi Kasanickom. Aj mestské múzeum aj Tranoscus boli a sú našimi vzácnymi partnermi. Spoločnými silami sa darí naplňať odkaz predkov. Na

rad prišla aj prednáška o Tatríne. Trochu som toho musel viac poštudovať, počúvať od našej „mamy“ histórie Daniely Fiačanovej. Snažil som sa, aby ľudia pochopili dobu a výzvu. Ak sa mi to aspoň v malom podarilo, tak som rád. Na slávnostiach sa zúčastnil aj brat emeritný biskup Július Filo. Jeho slová uznania a povzbudenia si obzvlášť vážim. Bol mojím výborným učiteľom, na ktorého si s láskou spomínam. Na záver zaznela vrbická hymna: Po nábreží koník beží, pri ktorej cítite zimomriavky po celom tele. Chcem poďakovať aj pánovi Vladimírovi Stankovianskemu. On nás vždy jemne povzbudí a pripomenie nám dôležité medzníky histórie. Vďaka patrí aj pánovi primátorovi. Zvlášť milá je pre nás všetkých jeho prí-

tomnosť na podujatiach. Mesto Liptovský Mikuláš finančne prispelo na oslavy.

O 3 dni nato sa konali oslavy 80. výročia SNP. Ďakujem za možnosť sa na týchto oslavách prihovoriť a pripomenúť obrovskú úlohu evanjelických duchovných na jeho príprave. Ich schopnosť priviesť až najvyššiu obeť pre ľudskosť, slobodu a občiansku spoločnosť.

Po oslavách som si uvedomil jednu dôležitú skutočnosť. Všetci, ktorí sme oslavy organizovali, sú odo mňa mladší. To je dobré! Znamená to, že máme nasledovníkov.

Marián Bochnička,
zborový farár

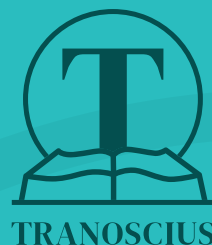

Oznam

Hľadáme ubytovanie pre jednu osobu – podnájom so samostatnou kuchynkou a kúpeľňou – za prijateľnú cenu. Ak má niekto takúto možnosť na území mesta Liptovský Mikuláš, prihláste sa, prosíme, na farskom úrade. Ďakujeme.

Darčkové predmety

Vyberte si z našej ponuky kresťanských darčkov s posolstvom.

Tabulky s biblickým veršom

2 druhy

A5 148 x 210 mm
na interiérové použitie

9,90 €

A Hospodinovi

Darčková krabička

Otvor svoje srdce Slovu.
7x7 cm

1,90 €

Vonná sviečka

3 rôzne vône

Vosková sviečka na rastlinnej báze
v matnom pohári s bambusovým viečkom.

priemer 70 x 90 mm
červená, zelená, čierna

9,90 €

A škorica

C santalové drevo

B borovica

Pánsky náramok

Vysoko lesklá nerezová oceľ, silikón.
Veľkosť náramku je 17 - 21 x 1,2 cm.
Dĺžka je nastaviteľná.

20,50 €

Dámsky náramok

Striebro s rýdzosťou 925.
Dĺžka náramku je 16 cm
s predlžovacou retiazkou 3 cm

20,50 €

Odznak Lutherova ruža

priemer 15 mm

3,50 €

Z našich matrik

Obdobie 14. 3. 2024 – 17. 10. 2024

Do vínného kmeňa Ježiša Krista boli v Krste Svätom zaštepni:

Richard Petrula,
Eliška Krajčíriková
Oskar Majerčík
Benjamín Olejár
Elizabeth Milošiaková
Juraj Benko
Lukáš Benko
Filip Zábojník
Klára Alexandra Purová
Alex Konečný
Adam Sekucia
Matúš Sekucia
Natália Kružliaková
Michaela Stromková
Maximilána Ferencík
Inana Capková
Viktória Tomková

**„Kto uverí a bude pokrstený,
bude spasený...” Mk 16, 16**

Konfirmácia:

Tamara Húsková
Tereza Húsková
Natália Nina Matloňová
Nela Oberučová
Nella Drobčová
Matúš Gavalec
Jakub Kučera
Lea Švihrová
Laura Kusková
Alžbeta Bednárová
Dorota Bednárová

Tomáš Repa
Nikolas Hrdina
Aurel Pápay
Jakub Kloták
Anna Klotáková
Emma Piačková
Nina Piačková
Zuzana Poljaková
Tadeáš Šichta
Patrik Fiedor
Martin Ratulovský
Timea Jurašová

**„Bud' verný až do smrti
a dám ti veniec života.“ Zj 2, 10**

Sobáš:

Ing. Patrik Hudec a Ing. Michaela
Dalimanová

Ing. Ján Blcháč a Carmen Walsh

Vladislav Holan a Bc. Lucia Kovalčíková

Ing. Martin Kružliak a Andrea Krajčiová
– požehnanie manželstva

Ing. David Debnár a Ing. Aneta Hubková

Matúš Račko a Miroslava Zacharová

Jakub Tomko a Miroslava Tomková –
požehnanie manželstva

**„Čo teda Boh spojil, človek
nerozlučuj!“ Mt 19, 6**

V nádeji vzkriesenia a života večného sme sa rozlúčili:

Dušan Koniar	89. r.
Oľga Reháková	75. r.
Juraj Gašperčík	61. r.
Ján Tomčík	49. r.
Elena Matloňová	84. r.
Ján Zalanfi	84. r.
Vilma Staroňová	96. r.
Rudolf Hoffmann	71. r.
Ján Guoth	81. r.
Nadežda Ošková	75. r.
Ružena Líšková	91. r.
Božena Urbanová	80. r.
Mária Klaučová	91. r.
Viliam Kačaliak	92. r.
Mária Jančuškova	95. r.
Kvetoslava Lenková	89. r.
Soňa Majerová	59. r.
Jaroslav Bistiak	77. r.
Jaroslav Mláka	82. r.
Viliam Mrnčo	90. r.
Ivan Kušiak	52. r.
Stanislav Moravčík	56. r.
Emília Múranicová	85. r.
Ing. Daniel Takáč	79. r.
Vladimír Revay	78. r.
JUDr. Vladimír Pivko	78. r.
Viera Hliničanová	74. r.
Jaroslav Šoučík	84. r.
Viera Bobříková	75. r.
Ján Pastrnák	90. r.
MUDr. Oľga Pilcová	99. r.
Anna Králová	84. r.

**„Blahoslavení sú mŕtvi, ktorí
odteraz v Pánu umierajú.“ Zj 14, 13**

Plánované podujatia

17. 11. 2024 Služby Božie venované pamiatke obetiam dopravných nehôd o 10:00 hod. v Liptovskom Mikuláši

30. 11. 2024 Koncert v Il'anove: Klasická hudba a upravené slovenské a svetové koledy o 16:30 hod.

15. 12. 2024 3. adventný koncert v Liptovskom Mikuláši

17. 12. 2024 Koncert Katky Koščovej v Liptovskom Mikuláši – vstupné 20 €

Vykonané práce

V júli a v auguste sme vymieňali ríne a zvody na hlavnom kostole. Už nám do neho netečie, čo považujem za malý zázrak. Robili to dvaja dobrí odborníci. Otec so synom. Na začiatku jesene prišla správa, jedna z najhorších. Ostal len otec, syn už neopraví žiadnu strechu. Pochovali sme ho na mieste, kde to mal rád. Nech ich všetkých Pán Ježiš Kristus požehnáva. Stretli sme sa aj pri skvelej brigáde píle-

nia a rúbania dreva. Našli sme nových šikovných pomocníkov, pomocníčku. Neuveriteľné, čo dokáže dievča so sekerou. Doteraz prerábame a pripravujeme nový nájomný priestor na prvom poschodí Bethánia. Začínali sme oknami, potom nové steny a omietky. Nová kotolňa a celý vykurovací systém. Nové rozvody elektriny, rekonštrukcie toaliet, znižovanie stropov, maľovanie. Čaká nás ešte podlaha. Keď to

dokončíme, budú sa v týchto priestoroch učiť deti maľovať. Môže to byť krajšia symbolika?

Vynikajúci maliar Ballo venuje všetky svoje prostriedky na výstavbu Bethánia a po sto rokoch sa tam po rozsiahlych rekonštrukciách budú učiť deti maľovať.

Marián Bochnička,
zborový farár

Domček na vidieku

príbeh

Istý muž žil v meste. Na vidieku mal domček, čo zdedil po rodičoch. Rozhodol sa, že ho predá. Stretol sa s priateľom básnikom a požiadal ho, aby mu pomohol napísať inzerát, ktorý by uverejnil v novinách a na internete.

„Chcem predať tú budú, čo mám na vidieku. Veď vieš, ktorú. Napíšeš mi inzerát?“

Básnik napísal: „Predám krásnu usadlosť obklopenú zeleným lesom, kde pri východe slnka spievajú vtáci. Cez záhradu zurkoce potôčik s priesačnou vodou. Domček je zaliaty slnečným jasom a veranda ponúka osviežujúci tieň. Letné večery tam spríjemňujú svrčky a hviezdy.“

Po čase sa básnik stretol s priateľom a spytoval sa: „Tak čo, predal si ten domček?“

„Nie,“ odpovedal muž. „Zmenil som názor. Keď som si prečítal tvoj inzerát, pochopil som, že vlastným poklad.“

Často podceňujeme dobré veci, ktoré máme, a naháňame falošné preludy, ktoré zbadáme na televíznych obrazovkách. Dnes sa poobzeraj okolo seba a ceň si to, čo máš: svoj dom, svojich drahých, priateľov, na ktorých sa môžeš naozaj spoľahnúť, poznatky, ktoré si získal, svoje dobré zdravie a všetky krásne veci vo svojom živote, ktoré sú tvojím najcennejším pokladom.

Bruno Ferrero: Pre útechu duše

Buďte stále v obraze

sledujte nás

ecavlmikulas

počúvajte naše služby božie

Ecav Lm

majte prehľad o všetkom

www.ecavlm.sk

ZVESTI - občasník Cirkevného zboru ECAV Liptovský Mikuláš

Ročník 28 / číslo 02 / 2024

Vychádza pre vnútornú potrebu cirkevného zboru

redakcia:

Jozef Havrila ml.

grafika:

KREATERA, kreatívna agentúra

jazyková korektúra:

Mgr. Janka Záborská

vydáva:

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v.
na Slovensku Liptovský Mikuláš,
Tranovského 6, 031 01, Liptovský Mikuláš
info@ecavlm.sk, 044-5522146
Slza, s. r. o. v náklade 500 ks.

Kontakt:

vytlačil: